

DRZEWNICTWO	NORMA BRANŻOWA	BN-71
	Płyty pilśniowe	7122-23
	Oznaczanie odporności na przerywanie płyt poboczną gwoźdź	Grupa katalogowa IX 29

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest oznaczanie odporności płyt pilśniowych twardych (T) i bardzo twardych (BT) na przerywanie płyt poboczną gwoźdź w kierunku równoległym do ich płaszczyzn.

1.2. Określenia. Odporność na przerywanie płyt poboczną gwoźdź określa się stosunkiem siły potrzebnej do przerywania płyty poboczną gwoźdź — do grubości płyty.

1.2. Normy związane

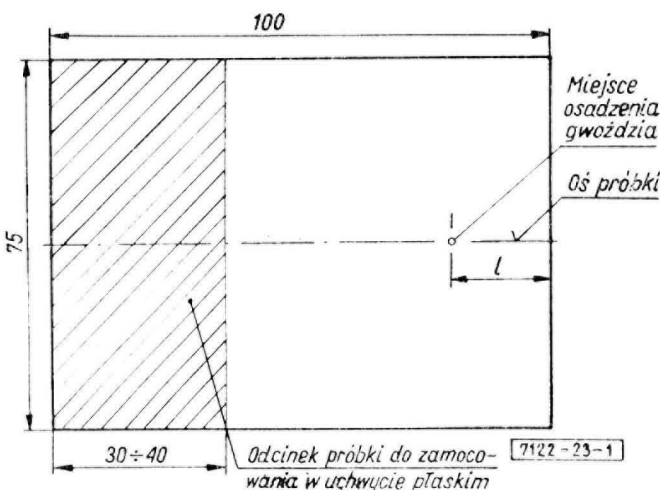
PN-70/D-04232 Płyty pilśniowe oraz prasowane wiórowe i paździerzowe. Ogólne wytyczne pobierania i przygotowania próbek

2. OZNACZANIE

2.1. Pobieranie i przygotowanie próbek laboratoryjnych

2.1.1. Liczność i sposób pobierania próbek — wg PN-70/D-04232, przy czym położenie próbki laboratoryjnej w próbce pierwotnej należy przyjmować jak dla próbek do oznaczania wytrzymałości na zginanie statyczne.

2.1.2. Kształt i wymiary próbki w mm podano na rys. 1.

Rys. 1

2.1.3. Wykonanie próbki. W próbce pobranej wg 2.1.1 o kształcie i wymiarach wg 2.1.2 należy wykonać otwór o średnicy 2,5 mm w punkcie oznaczonym na rys. 1 w odległości:

$l = 18$ mm dla płyt twardych,

$l = 12$ mm dla płyt bardzo twardych.

2.1.4. Klimatyzacja próbek — wg PN-70/D-04232.

Instytut Technologii Drewna

Ustanowiona przez Dyrektora Instytutu Technologii Drewna dnia 8 czerwca 1971 r. jako norma obowiązująca w zakresie metod badań od dnia 1 lipca 1972 r. (Mon. Pol. nr 44/1971, poz. 285)

2.1.5. Pomiar grubości próbek należy wykonać po klimatyzacji z dokładnością do 0,05 mm, w dwóch naprzeciw siebie leżących punktach położonych w odległości 15 mm od środka otworu. Wartość średnia z obydwu pomiarów stanowi grubość próbki h .

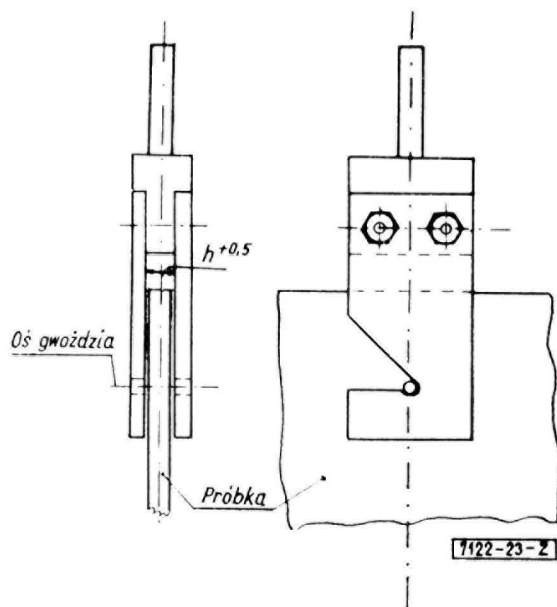
2.2. Wykonanie oznaczania

2.2.1. Aparatura i przyrządy

a) Maszyna probiercza umożliwiająca pomiar siły z dokładnością do 1%.

b) Uchwyt płaski o szerokości roboczej 75 ± 5 mm do zamocowania próbki w maszynie probierczej.

c) Uchwyt do zaczepiania próbki na gwoździu — wg rys. 2.

Rys. 2

d) Przyrząd do pomiaru grubości próbki — wg PN-70/D-04232.

2.2.2. Przygotowanie próbki i maszyny probierczej do badań. W otworze próbki należy osadzić gwoździe o długości 60 mm, średnicy 2,5 mm. W maszynie probierczej należy umieścić w górnym zaczepie uchwyt do zawieszenia gwoździa osadzonego w próbce, a w dolnym zaczepie uchwyt płaski do zamocowania próbki. W tak przygotowanej maszynie należy zawiesić próbkę na gwoździu (rys. 2), a następnie umocować przeciwnie jej koniec w uchwycie płaskim na odcinku 30 do 40 mm. Płaszczyzna umocowania próbki powinna być równoległa do szczeliny pomiędzy płytkami uchwyty, na którym zawieszają się próbki na gwoździu.

2.2.3. Przebieg oznaczania. Próbkę obciąża się, do momentu przerywania jej, poboczną gwoździą siłą rozciągającą działającą w kierunku równoległym do osi próbki, przy czym prędkość przesuwu uchwyty maszyny probierczej powinna wynosić 10 mm/min.

2.3. Obliczanie wyników. Odporność na przerywanie płyt poboczną gwoździą (σ_g) oblicza się z dokładnością do 1 kG/cm ($1 : 10^5$ N/m) wg wzoru

$$\sigma_g = \frac{P_{\max}}{h}$$

w którym:

$P_{\max}$ — siła maksymalna, kG (N),

h — grubość próbki, cm (m).

KONIEC